Ročník XI. — Číslo 10. Kvasilov dne 9. března 1936. Opłata pocztowa uiszcz. ryczałtem. 35 gr.

Rukopisy se nevracejí.

Třeba býti zvrhlým od přirozené povahy lidské, jestliže který národ péči o sebe odmítá až do té míry, že ani neštěstí svého poznati, ani cizím štěstím k závodění pohnouti se nechce aneb nemůže.

Jan Amos Komenský.

Hlas Volyně

Týdeník věnovaný českým zájmům v Polsku.

Inž. Alois Knotek:

II.

Moudrost.

Sladkým ovocem trpělivosti jest moudrost. Objevuje se všude tam, kde člověk jde vytrvale, krok za krokem za světlým ideálem, za vytknutým cílem, neohlížeje se na pravo ani na levo.

Moudrost vyrůstá jako květ vzácný, který se úplně rozvíjí jednou za sto let. Vypěstuje se trpělivým studováním doby přítomné, minulosti a známostí všech stránek života společenského.

Moudrost nikdy nechodí spolu s chytrostí, která je vrozená a vyrůstá z nepravosti nezná spravedlnosti ani trpělivosti. Na světě byl by opravdový ráj, kdyby nebylo lidí chytrých, a byli jen moudří. Chytří dovedou se bez práce a námahy obaliti bohatstvím, žijí při plném kalichu, jsou to zbohatlíci z vojny, nevinná krev sedí na jejich svědomí, svojí chytrostí jenom zlo přinášejí, loví v kalných vodách politiky, udávají, donucují, spekulují s lidskou bídou... Tohoto moudrý člověk nedovede za žádnou cenu, aby za chvilkový blahobyt tohoto světa pohlížel lhostejně na bídu a utrpení tisíců.

Mistr Jan Hus zahynul na hranici upálením pro pravdu, která byla výslednicí jeho hluboké moudrosti. Mluvíme: nebyl chytrý, nedovedl si pomoci a jednoduše odvolati svoje učení a „bludy" — tak byl by zachránil život. Ano tak! Ale Hus byl vtělenou moudrostí — dovedl dočasný život položiti za pravdu, aby v srdcích národa žil věčně jako světlý vzor, jako mučedník za svůj ideál...

Chytráků je plný svět. Už za dob Kristových hanebnou chytrostí ukázal Jidáš. Jsou na každém smetišti, všude ne vás čekají, v palácích i v chalupách, na každém prahu se usmívají a číhají na kořist. Jsou v literatuře, ve vědě, v umění i v politice. Jedině pro chytráky staví se vězení, protože každý takový člověk přichází do nesnází, jakmile se dostane ve styk s paragrafem zákonů.

Je dokázáno, že jen chytrost otravuje postup lidské kultury — za to moudrost, tajemný klíč pohádkový, otvírá člověku vždy pohled do vytouženého ráje a osobní spokojenosti. Díváme se podnes mudrci Diogenesovi, který mocnému královi dovedl klidně a s přesvědčením říci: „Jdi mi se světla!"

Vzpomínejme jen na naše národní velikány, na řadu lidí moudrých, zapsaných v zlatých knihách historie. Ustupovali nedrali se do předu mezi křiklouny, nehlásili klamných hesel, ale klidně čekali až chytrost zbankrotuje...

Ze všeho, co kalného, nečistého vyplyne jak olej na povrch moudrost — poslední výrok pravdy věčné.

Každý národ má svoje hvězdy moudrostí osvícené, proroky a mučedníky za nejvyšší ideály. Věnujme několik chvil paměti osvoboditele národa polského Josefu Pilsudskému, zastavme se v myšlenkách nad moudrostí nadpřirozenou našeho zakladatele republiky československé Tomáše G. Masaryka. Nejšťastnějším člověkem je ten, který dovede uznati cizí zásluhy a těšiti se z vítězství moudrosti, neboť moudrým býti, dobro národa chtíti a spravedlivě při tom žíti — to zlatý příklad spásy a míru všeho pokolení lidského.

Vůdce národa českého Fr. Lad. Rieger v dobách ujařmení pronesl před svou smrtí několik moudrých zrn pravdy, která se stala skutkem a vedla k samostatnosti:

„Doufám pevně, že národ český sebe sama nikdy neopustí v malomyslnosti, ani nezpyšní v domýšlivosti, radím, aby trval jasně a nestranně na svém právu a nikdy se nedal svésti vášní ku zkřivdění národa jiného, aby nedbal na slova zvučná a hesla jalová samolibosti lichotící, která pronášejí často lidé chytří, pochybné mravnosti, sobcové zisku, popularnosti a moci politické žádostiví. Radím, aby národ český důvěřoval vlastní síle, která plyne z moudrosti".

Jenom nevyzpytatelná moudrost mohla diktovati československému ministerskému předsedovi Malýpetrovi slova pronesená u příležitosti, volby nového presidenta republiky Dr. Beneše. Kladl veliký důraz na to, aby národ československý nespouštěl se nikdy ideálních snah, věčných to pravidel ctí, práva a lidskosti a pamatoval stále na občanské ctnosti; nedal se nakloniti k násilnostem, jsa pamětliv, že mezinárodní úcta před právem je nejpevnější ochranou národů, zvláště národů malých, jímž je nebezpečno vyjíti z hradeb a vydávati se na vratkou půdu moci, čili práva silnějšího.

O slovech těch možno celé hodiny přemýšleti až přijdeme k závěrku, že vyšla jedině z chrámu Moudrosti.

Základy myšlenek prostého člověka žijí v jeho skromnějších bratřích také, o tom není pochybnosti. Jde jedině o dar výmluvnosti, o rozložení a vysvětlení starých pravd a moudrostí oblečených v jiná roucha.

Zastánce pravdy a dobrý pracovník nalezne cestu ku spokojenému životu vždy. Mluvíme: „moudrý člověk". Poctivou prací získá obživu, bude časem oceněn, najde úctu v kruhu svých známých. Správným životem udrží si zdraví, malými úsporami zabezpečí budoucnost své rodině. Životní úroveň bude tak zlepšovati, ale nikdy se nenechá zlákati klamnými požitky. Má radost z vykonaných povinností, odpočine v kruhu rodiny, oddechne ve volné přírodě a při tom akutní zájem věnuje vždy spravedlivým snahám společenstva.

Světlo, které vychází od lidí osvícených a upřímných pracovníků na národa roli dědičné není nic jiného nežli slabý odlesk té síly, která je utajena v každé lidské bytosti, mající dobrou vůli a snahu státi se činnou složkou svého národa. Ta síla není divem, ani zázrakem, ale úkazem přirozeného rozvoje lidské duše a moudrosti.

SVĚTLA A STÍNY ROOSEVELTOVY HOSPODÁŘSKÉ POLITIKY.

Roosevelt jako politická i hospodářská osobnost je v celé Americe velmi populární, a to hlavně tím, že doposud něco dělal, i když to byly jen pouhé experimenty.

Roosevelt provedl při provádění svého hospodářského plánu řadu různých pronikavých hospodářských a sociálních reforem. Zreorganisoval na příklad na novém základě americké bankovnictví tím, že zavedl povolení při zakládání nových peněžních ústavů a zavedl přísný dohled na veškeré americké peněžnictví. V živé paměti je ještě před časem jím nařízené vyšetřování některých velkých amerických bankéřů, mezi nimi i známé Morganovy a Kuhn-Loebovy sku-

piny, která půjčovala peníze do Evropy. Různé reformní návrhy, které provádí president Roosevelt v praksi, nepocházejí pouze z jeho hlavy, nýbrž jsou to také návrhy jeho rádců, zejména amerických teoretických národohospodářů sociologů. Skupina těchto Rooseveltových hospodářských poradců je známa pod jménem americký mozkový trust. (braintrust).

Pro americké poměry a uplatňování některých reforem Rooseveltových je také velmi charakteristický vliv amerického katolického duchovního Patera Cangthina, který pravidelně každý týden mluví prostřednictvím asi 16 radiových stanic o aktuálních amerických hospodářských otázkách, tak, že se stal nejoblíbenějším reformátorem po presidentu Rooseveltovi. Ve svých nedělních kázáních odvolává se Cangthin zpravidla na sociální encykliku papeže Lva XIII., hlásá křesťanský solidarismus.

Po reorganisaci bankovnictví vrhnul se president Roosevelt s celou svojí energií na novou organisaci amerického průmyslu. Toho chtěl docíliti hlavně zevedením známých kodů, čili dohod mezi zaměstnavateli a zaměstnanci různých odvětví, a zvláště organisaci k tomu účelu vybudovanou na podkladě zákonů zvaných National Recovery Act (N R. A.). Tyto kody, jež se měly vztahovati na veškerá výrobní odvětví ve Spojených státech. měly obsahovati zvláště zákon o 40ti hodinové pracovní době a o minimální mzdě pro dělnictvo, jež měla činiti nejméně 40 centů za hodinu. Placení mezd vyšších bylo dobrovolné. V čelo N. R. A. postaven byl americký generál Johnson, jenž se této akce ujal s velikou energií. Přílišné radikální zásahy Johnsonovy vzbudily však velikou nevoli mezi některými americkými zaměstnavateli, k nimž se na př. připojil známý amer. průmyslník Henry Ford.

Cílem Rooseveltovy nové hospodářské politiky byla jednak harmonická spolupráce výrobních odvětví s dělnictvem a také povšechné zvýšení cen zemědělských i průmyslových výrobků, jež by americkému hospodářství přineslo zvýšenou rentabilitu. Američtí výrobci byli však vychováni ve zcela jiných zásadách, a zvykli si hlavně na podnikatelskou volnost, což vyplývá přímo ze staletých tradic této země. Ve věci kodů nenarazilo se však pouze na potíže se strany zaměstnavatelů z různých odvětví průmyslu, nýbrž také se strany amerických dělnických unií, které ve zřizování těcto kodů viděly vhodnou příležitost k získání nových členů, a představovaly si tak nucenou organisaci veškerého dělnictva.

Tomu se však vzepřelv nejen američtí zaměstnavatelé, nýbrž také američtí dělníci, zvyklí doposud na občanskou svobodu a nikoliv na stranickopolitickou diktaturu, jaká je na př. známa v některých evropských zemích. Z těchto rozporů jak na straně zaměstnavatelů, tak i na straně amer. dělnických Unií vznikly pak veliké sociální konflikty, jež vyvrcholily v některých velikých stávkách, jako na př. textilní, ocelářské a jiných.

Kody tudíž nepřinesly americkému průmyslu ani zdejšímu dělnictvu spásu, nýbrž znamenaly spíše ještě další zvýšení počtu nezaměstnaných, který se odhaduje na 10—12 milionů lidí. Stejné a nebo zvýšené ceny průmyslových ani zemědělských výrobků nebylo možno docíliti v důsledku veliké konkurence, která je zostřována zmenšenou kupní silou obyvatelstva Spojených států a stále ještě neutěšenými hospodářskými poměry. Když se ukázala naprostá nemožnost praktického použití kodů byl generál Johnson vystřídán senátorem Baruchem. Očekává se, že všechny kody budou postupně zrušeny a že veškerá Johnsonova nařízení, jež s nimi dříve souvisela, padnou pod stůl. Různými zásahy presidenta Roosevelta nezlepšily se podstatněji ani poměry v americkém farmářství, a nebyla všude uplatněna vládní nařízení o zmenšeném osevu obilí a bavlny.

Proti pokusům presidenta Roosevelta vznikla oposice a to nejen u republikánů, nýbrž také u jeho stoupenců. Ve Spojených státech tvoří se dvě demokratické strany, z nichž jedna je representována presidentem Rooseveltem a druhá známým demokratickým kandidátem presidenství Smithem. Bývalý pres. Hoover začíná rovněž vyvolávati proti Rooseveltovi kampaň, při čemž poukazuje na jeho veliké plýtvání státními penězi.

Americké hospodářské poměry nejsou doposud tak vyjasněny, aby bylo možno učiniti si úsudek o tom, kdy skončí nynější hospodářská krise ve Spojených státech a kdy nastanou příznivější poměry. Termínem Rooseveltova úřadování jest ještě rok a do té doby nelze pravděpodobně také čekati, že by nastaly význačnější změny v politickém životě Ameriky.

F. J. Vlček. v „Hosp. rozhledech“.

Besídka.

Tam a zpět

(Dokončení.)

S tímto odhodláním vykročil Pavel k bytu svého kolegy, aby se převlékl do večerního obleku, jejž měl u něho uschován. Pohyb v hlučícím lidském proudu uklidňoval jeho vzbouřené nitro.

„Proč se vlastně zlobím?“ divil se, když se mu vrátila schopnost klidného myšlení. „Jsem jako mladík, jenž ztratil hlavu při prvním setkání s děvčetem. Sotva hodinu ji znám a když se mi svěří s tím, že se jede povyrazit, dotkne se mě to až k zlobě.“

Znal ji jen hodinu? pozastavil se náhle a Helin obraz mu vystál před očima jako živý. Jak se shodoval její zjev s představou ženy, jíž si spředl v dlouhých hodinách samoty! Mohl ten nevinný obličej být maskou přetvářky, jež skrývala pravou podobu dobrodružky, za jakou ji považoval? Což nebylo pro její chování logického výkladu? Byl! Ona sama jej podala. Celý její zjev ho potvrzoval. Byla nervosní, byla snad na pokraji hysterie tam v autobusu i před tím tam ve škole. Toto skoro dítě, plné ohně a touhy po životě, impulsivní a živé, uzavřeno samo do čtyř stěn se rvalo ven, k lidem, kteří mluví a se smějí, s nimiž možno se radovati a jimž možno si postěžovat. — Bylo mu podivně lehko, když dospěl k tomuto závěru. Nemyslil už na zábavu, rázem změnil směr a zamířil k městskému parku. Pojednou viděl její obraz v jiné podobě, s očima žhnoucíma touhou, s rozchýlenými, vlhkými rty. „To patří také k životu, vysvětloval si nejistě a získaný klid byl ten tam, když si uvědomil, že to a snad hlavně to ji pudilo k lidem. Představa Heli v náručí jiného muže jej přiváděla té-

Dopisy.

Z Sienkiewiczówky.

Dne 23. února byla u nás sehrána divadelní hra „Hoši z první legie“, historický obraz o pěti jednáních s předehrou a dohrou se zpěvy od J. Kubika a D. Hallové. Hudbu složil Jaroslav Židlický. Zdálo se, že naše okolí oddalo se sladké nečinnosti a pomalu národně usíná, ale skutečnost je jiná. Důkaz o tom, že dosud žijeme, ač snad zaleknutí a ustrašení, dalo divadlo, které zanechalo hluboký dojem v srdcích diváků a ještě dlouho bude o něm vzpomínáno. Prvně svoji životnost dokazáli herci-ochotníci, kteří v blátě a vánicích pilně navštěvovali divadelní zkoušky. Mezitím co jiní sladce si hověli v teploučku pod peřinou, naši ochotnici zmrzlí a nevyspalí, v hloučcích opouštěli studený sál p. Kotlana, klopýtajíce tmavou pozdní nocí až 3 km. k domovu. Čest vám, vy hrdinové ducha, kteří jste pochopili co nás může národně vzbudit. Divadlo s takovou opravdovosti sehrané, jak jste to dokázáli vy, naše chlouba, nevyzní na prázdno.

Před očima diváků na jevišti se objevuje prostá ruská chaloupka na Sibiři a v ní naši legionáři, plní ohně a nadšení pro svatou věc. Hned na to druhý obraz, barikády na ulicích Prahy v roce 1848 a na nich studenti se svým vůdcem Jiřím Pěšinou a naším nesmrtelným Havlíčkem, kteří věřili, že již tenkrát nadešla rozhodná chvíle, ale bohužel jinak bylo tenkrát souzeno. Jiří Pěšina ztrácí svou lásku a v poutech odváděn do vězení. Takovými Jiříky musíme dnes všichni být. Doba toho vyžaduje. Vše musíme přinést v obět společné svaté věci národní. A nejdříve musíme zničit ohněm lásky všecku zlobu a nenávist. Odhoďme daleko to co nás dvojí a hledejme to co nás pojí. Tu jednotu smýšlení, dokazáli jste vy všichni, kteří v tak hojném počtu přišli jste

navštivit náš skromný chrámek umění a tím ocenili jste tu práci našimi herci ochotníky pro nás konanou. Byla to hotová národní manifestace. Z herců, kteří opravdu se svých úloh zhostili velmi dobře nutno podotknout: slečny Růženku Tomšovou, Marii Tomšovou, paní Řeřichovou, Roblovou, Klapštovou, pana Sytara, Vaňka, Klapšte, Rebla, Krupku a Hálka, který svou postavou a ústrojem důstojně representoval generála, ale citově se nemohl nějak rozehrát. Pradleny a sibířské dívky vnesly do celé hry trochu jara a svými písněmi uchvátili. Studenti a legionáři důstojně representovali to pro co bojovali. Celou hru a hlavně zpěvy krásně podporoval svojí hudbou J. Šobek. Na vás je nyní, vy herci-ochotníci, aby jste neustali v díle tak slibně započatém a šli dále ku povznesení a probuzení našeho okolí. Je to vaší národní povinností a nikdo bez hříchu nesmí vzdalovat se díla tak vznešeného. Nuže k dílu, směle vpřed a brzy nás zase něčím podobným překvapte.

Pozorovatel.

Z Moldavy II.

Dne 22. února 1936 r. mládež z kursu osvětově-hospodářského, řízeného ředitelem místní školy p. V. Křivkou sehrála divadelní veselohru ve 3 jednáních pod názvem: „Zápas o nevěstu“.

Nelze nenapsati pár slov o samém divadle, které bylo skutečně na vysokém stupni. Zůstal jsem překvapen, když jsem uviděl na jevišti herce, kteří hráli ne jako ochotníci, nybrž jak profesionální herci. Povídám to proto, že jsem ten kus viděl sehraný v „Národním Divadle“ v Praze a proto mohu skutečně posoudit tento kus i jeho provedení.

Velkou zásluhu zde má pan ředitel školy, který je skutečná síla pedagogická, a dovede tu mládež k sobě připoutat. Třeba přiznat, že takových horlivých pracovníků pro českou obec, která nejednou neoceňuje jeho mozolnou práci, je málo. Málo který učitel se stará tolik o osvěcení obce a její rozvoj kulturní. Zde na Moldavě jak mně bylo řečeno, ředitel celý den je ve škole a večer vede kurs pro mládež odrostlou u škole. Obec jeho přičiněním se v krátkém čase se stala k nepoznání, a byla již zanedbána úplně. Mládež chodila jako bludné ovce, a dnes od chvíle kdy učitelem na moldavské škole stal se p. V. Křivka začala kvést, začala se rozvíjet. Zaniká úplně egoistický život obce. Mládež se zbližuje v jednu rodinu, co bylo vidět v čase zábavy, která byla velice zdařilá.

Jaké byli tváře matiček a tatíčků to si můžete všichni představit — hoře y radostí a očka se nemohla vynakoukat na tu příští generaci, která se bavila při zvucích hudby p. kapelníka Babáka, který skutečně dovedl vyhovět všem.

Nuže, Moldavo, buď hrdá na svého ředitele, a prospívej nadále ve svých počínáních pod jeho dozorem.

Pozorovatel z L.

Z Újezdců.

Dne 23.II. 1936 sehrálo kolo ČMŠ v Újezdcích divadlo „Bejvávalo“, krásnou veselohru ze starých dob. Kus byl velmi pěkně nacvičen, herci byli sami staří, průkopníci českého divadla v Újezdcích. Každý hrál svou úlohu tak, jak toho vyžadovala. Zvláštní zásluhu má také p. Hanzátko, který dovedně vymaloval dekoraci, jež působila velmi pěkným dojmem.

S trochou dobré vůle a chutí do práce se dokáže mnoho. J. V. Mojdl.

Z divadla do divadla.

Podávajíce krátké referáty o divadlech, pořádaných odbory SČM mám na mysli to, aby naše česká veřejnost poznala, že mládež sdružená v SČM dovede a chce pracovat.

Začínám s odborem Sedmihrany I. Tam byl odbor založen v srpnu 1935 a dne 26.I. 36 sehrál první divadlo — pravím první, neboť do té doby se tam divadla nehrála — veselohru „Chyťte zloděje“. Hrála se v místnostech jednoho hospodáře na jevišti, vypůjčeným ze sousední obce. Kus byl sehrán dobře zásluhou p. Anděla, režiséra a p. V. Linharta, předsedy SČM. Jen tak dále!

Dne 19.I. 36 sehrálo SČM v Újezdcích divadlo „Tomšovic grunt,“ vesnické drama. Kus byl sehrán dobře, bohužel, špatné počasí znemožnilo větší návštěvu.

16.II. 36 sehrál odbor SČM v Ulbárově divadlo „Cikánčin svadební závoj.“ Přesto, že herci byli vesměs nováčkové, kus byl sehrán velmi dobře. Návštěva dosti veliká.

Z uvedených příkladů jest patrno, že Sdružení pracuje neúnavně dál, nadávaje se z vytknutého směru nikým vyšinout.

J. V. Mojdl.

Sokolský věstník.

25 let kvasilovské jednoty

Letošním rokem vstupuje kvasilovská sokolská jednota do 25. roku svého trvání. Tohoto významného jubilea bylo vzpomenuto na valné schůzi jednoty, konané dne 23. února t. r.

V zahajovací řeči vzpomenul br. starosta V. Svarovský, že jednota byla založena v únoru 1911. Prvním starostou byl zesnulý br. Antonín Perný. Probrav krátce těžké počátky, vyzval přítomné, aby povstáním uctili památku zesnulých sester a bratrů.

Ze zprávy br. náčelníka Jaroslava Perného, ve které se zabýval čistě tě-

---

měř k šílenství. Nebážel však, nehledal ji. Přenechal vše osudu a náhodě. Dlouho ještě bloudil po mokrých pěšinách parku, jež zahalovala mlha z blízkých bažin.

Náhoda je strůjcem lidských osudů. Tentokráte nešťastná náhoda svedla tyto dva lidi dohromady.

Pavel jel sám povozem z gminy. Zahalen v teplou „burku“ byl ozbrojen trpělivostí na dlouhou cestu. Vůz se dlouho kymácel po rozbředlé cestě až konečně vesele zahrčel koly po silnici. Krátký zimní den se schyloval k večeru.

Pojednou zaslech známý zvuk motoru a za chvíli jej minul zablácený autobus. Chvilku jen jej viděl před sebou a již se skryl v blízkém údolí.

V tom náhle prudká rána přehlušila hrčení povozu. „Praskla pneumatika“ pomyslil si Pavel popohnav koně. Bylo však hůře. Šofér neovlád ihned stroj a autobus vjel do silničního příkopu. Cestující sbíraly své věci, jež nárazem spadly se střechy vozu. Ba byl i raněný.

A zde se uviděli po druhé. Seděla již na svých kufrech, tak opuštěná a nešťastná. Nepoznala jej ihned, až když shrnul kuklu burky s hlavy a pokročil k ní.

Neslyšela jeho pozdravu. Vztyčila se rychle upřev naň široce otevřené oči. V tváři se jí rychle vystřídal výraz údivu radosti a pak náhlým studem, pod jeho upřeným pohledem.

— Vy, Pavle? — zahřálo jej její důvěrné oslovení.

— Ano, já, — potvrzoval zbytečně a pak chtěje jí pomoci z rozpaků pravil vesele. — Tolik jste se bála nehody a ta vás právě potkala. Díky bohu, že to dopadlo tak šťastně. —

— Nepříliš šťastně, — vzpamatovala se rychle — motor je poškozen a musíme zde čekat na druhý autobus snad až tři hodiny. A už se stmívá, to bude strašně dlouhé čekání.

Rychle se rozhodl.

— Mohu vás dovésti domů, chcete-li, zajedu k vám a složím vás ve škole. —

— Chtěl byste opravdu? ptala se radostně.

— Tak jedeme. —

Zvedl Heliny kufry a uložil je na vůz, Pak chtěje jí pomoci na furu, uchopil ji pevně za páži, ihned však ji pustil, když bolestně vykřikla.

— Uhodila jsem se, když autoubus prudce zastavil, a teď to bolí; — vysvětlovala.

— Podíváme se na to, — pravil nesmlouvavě a již vysvlékl rukáv kábátu a odhrnoval rukáv šatů.

— Máte kolínskou vodu? — zeptal se a když přikývla, otevřel její příruční kufřík a rychle vyhledal láhev.

Očarována hleděla na jeho pevnou ruku, když vymýval krvavou odřeninu, celý byl tak pevný a jistý, na nějž možno spolehnouti i v největším neštěstí. Ve chvilce byl obvaz přiložen a než se nadála, vyzvedl ji lehce s veselým „hop“ do vozu. Mlaskl na koně a již ujížděly, provázeni pohledy ostatních trosečníků.

Seděla tiše ponořena do sebe. Nával smíšených pocitů radosti, naděje a strachu ji roztřásl v zimničním

locvičnou činností jednoty, vysvítá, že pravidelně se začalo cvičit 20. března 1911. Do války byly pořádány 3 veřejná cvičení. Připomenuv pak přítomným pohnutou chvíli po vypuknutí války kdy 18 členů jednoty se přihlásilo do České Družiny, líčil dále činnost jednoty po válce, od r. 1922, roku, v němž byla činnost jednoty obnovena. Bohata a různorodá byla její činnost: 7 veřejných cvičení, 13 akademií, 5 besídek tělocvičných svědčí o tom nejlépe. Muži jednoty se s úspěchem zúčastnili okręgowých závodů polského sokolstva v r. 1924, dobyvše 2. 3. a 8. místa a v r. 1927 v lehké atletiky 4 prvá místa. V prvních okrskových závodech dobyla družstva jednoty I. místa. V závodech župních v r. 1935 dobylo družstvo mužů I. místo zahraniční župě a putovní cenu okrsku. Družstvo žen I. místo a rovněž putovní cenu.

S uvedeného vysvítá, že činnost jednoty byla plodná a úspěšná.

V konaných volbách zvolen dosavadní výbor. Pouze na místo odstoupivší Lidy Vagnerové zvolena Helena Kutková novou náčelnicí.

Společně s valnou schůzí uspořádána byla výstava fotografií a cen, dobytých jednotou za celý čas jejího trvání.

25. letý jibileum bude oslaveno slavnostní akademií.

—o—

Kronika.

Návštěva min. Becka v Belgii.

Ministr zahraniči Beck navštivil ve dnech. 1. - 3. t. m. Bruxel, aby osobně podepsal sjednanou obchodní smlouvu. Pobyt ministrův v Belgii byl srdečnou manifestací polsko-belgického přátelství.

Ústava o rituelní porážce dobytka.

V administračně — samosprávní komisi byla odhlasována ústava, mocí které ma býti zrušen od 1. IV. 1937 způsob porážky dobytka, jak je prováděn dle starožidovského rituálu. Tedy od 1. května 1937 již nebude ma so „košer" a „trefne".

Nový ministr zahraničí v Československu.

Novým ministrem zahraničí byl jmenován dr. Kamil Krofta, dosavadní zástupce ministrův a zplnomocněný ministr.

Atentát na jugoslavského předsedu vlády.

Při zasedání skupštiny dne 6.III. t. m. vystřelil poslanec Damian Arnautovič na předsedu vlády Stojadinoviče tři rány z revolveru, poraniv jednoho policisty. Předseda vládiy; který měl právě proslov, neutrpěl úrazu. Původce byl zatčen. Patřil do opposiční skupiny bývalého premiera Jevtiče.

Ministr Hirota pověřen sestavit japonskou vladu.

Císař pověřil dosavadního ministra zahraničních věcí Hirotu utvořením nového kabinetu, když princ Konoja definitivně se zřekl úkolu utvořiti vladu. Proslýchá se, že armáda projevila souhlas s tím, aby ministerským předsedou byl Hirota.

Zastavit nepřátelství do 10. března.

Generální tajemník Společnosti národů, Avenol podle usnesení třínáctičlenného výboru Rady zaslal telegram něgusovi, v němž se vyzývá Habeš, aby vzhledem k zasedání Společnosti národů, které začne 13 t. m., zastavila nepřátelsví proti Italii. S učasně byla zaslána výzva stejného obsahu Italii.

Habešská armáda zničena.

Od pátku 28.II. byla na habešské severní frontě v proudu velká italská vojenská akce, jejímž cílem bylo obklíčiti a potříti armádu rasa Kassy a rasa Sejuma. V hlavním stanu se vyslovuje názor, ze tohoto cíle je již dosaženo a že lze říci, že habešská severní fronta se již zhroutila.

S postupem prvního sboru, který vedl k obsazaní Amba-Alagi, zahájil sbor domorodců, podporovaný třetím sborem, na tembienské výšině velkolepý nápor proti rasu Kassovi a rasu Sejumovi, kteří se 71.000 muži se ustavičně pokoušejí prolomiti italské řady ve směru na Hausien.

Habešané se pokoušeli dobýti zpět postavení přes silné bombardování dělostřelectva, jemuž padlo za oběť mnoho Habešanů, museli však večer pod italským náporem pole opustiti. Zanechali na něm přes 3000 mrtvých, mezi nimi vrchního velitele a pět podvelitelů. Italské ztráty toho dne se udávají číslicí 500 mrtvých.

Podle úřední zprávy z Asmary armáda rasa Kassy se rozpadla. Ztráty nepřítelovy jsou velmi vážné. Italové ukořistili velké množství zbraní, materiálu a mnoho zvířat. Rasa Kassu stihl osud rasa Mulugety. Letectvo využívá vítězství.

Spolkový věstník.

Seznam sbírek ve prospěch České matice školské a jejího školství obdržených od 1. do 31. ledna 1936.

1. Sdružení čsl. mládeže v Ulbárově věnuje na matiční školství zl. 15.
2. Odbor v Moskovštině zaslal sbírku podniknuto o vánočním stromečku v obnose zl. 12 65.
3. Odbor v Mirohošti zaslal sbírku podniknutou o svatbě sl. Medunové a p. Masopusta v obnose zl. 15.25 a ze zábavy zl. 16 60 úhrnem zl. 31.85.
4. Odbor v Mírohošti zaslal sbírku

---

chvění.

Zpozoroval to a omlouval se ji pro svou nedbalost. Vysvlékl rychle jeden rukáv burky a donutil ji, aby ho oblékla. Byla teď těsně přitulena k jeho boku a zdálo se jí, že je pro vždy v bezpečí. Zavřela oči. „Kdyby tomu tak bylo... Vždy u jeho boku... jaké štěstí..."

Pavel první přerušil ticho. Musel se zbavit myšlenek, které ho súžovaly. Ptal se kde byla a jak se bavila.

Pocit blaha se rozplynul. Vrátila se k skutečnosti.

— Byla jsem ve Varšavě, kde mám přítelkyni, — vypravovala s nechutí. — Čas a nové zajmy nás rozdělily. Nenašla jsem u nich vděčnosti. Jsem na tom již tak, že nemám přítelkyň. Jsem sama. Utíkala jsem k lidem, ale oni mne odmítli, — roztrpčenost zněla již v jejím hlase. S příznačnou u ní rychlostí změn nálady pokračovala s něhou: — Mám už snad na světě jenom vás, pane Pavle. Chcete býti mým přítelem...? Ano? — Prosím moc, nejezděte dnes domů. Přenocujte ve škole. Školník zaopatří koně a přichystá vám třeba ve třídě postel. Prosím... Tak se bojím dnes samoty... Vy jste takový dobrý... Neodmítnete, že ne? prosila téměř plačky.

Zdaž mohl odmítnouti, když každá hodina s ní byla proň nejvyšším štěstím. Přikývl mlčky.

Jiskry radosti vytryskly z Heliných očí. Téměř dovádivě se rozhovořila

— Víte, já bych chtěla být mužem; mohla bych chodit ve vysokých botách po polích, rozmlouvat se sedláky, vařit se nimi. — Mohla bych klít, když by se mi něco nelíbilo. To se uleví, když si člověk zakleje, viďte? ptala se vesele a nečekaje na odpověď, po chvilce již opět nervosně: — A klela bych hrubě a sprostě, tak jako muži.

Pavel nestačil sledovat změny v jejím nitru. Ohradil se žertovně:

— Což všichni muži klejí? —

— Ne, ne všichni. — opravovala se kvapně, — ale někteří... jsou vůbec hrubí a sprostí... brr... — otřásla se. „To jsou ty žhoucí oči", pomyslil s náhlým neklidem Pavel a s obavou čekal na pokračování.

— Já, bláhová, hledala v dancingu lásku a... našlá jsem sprostotu. Nebo nedovedu se sžít s okolím? — Nevím jak žít, nedovedu žít...? Pavle, vy víte, poraďte... jak žít... jak žít...? — zvedla k němu oči. jež čekaly pouze na jedinou odpověď...

Dal ji. — Ve dvou... Helo... chceš... spolu navždy... pravil trhaně, nemoha pro nával citů zvládnout hlas.

Dva páry oči ponořily se do žhavých hloubek až jedny se přikryly dlouhými řasy a rudá ústa se nabídla k políbení místo k odpovědi.

Zimní večer zakryl vlhkými výpary černá holá pole.

Hluboce zněl Helin hlas, když se ptala:

— Od kdy, Pavle... spolu... ode dnes...?

A pak šeptt:

— Tak nebudu říkat školníkovi, aby ti uchystal postel.,. — a skryla ruměnec studu na jeho hrudi.

Mír — ný.

ze svatby sl. Kokotovské a p. Košťála zl. 15.00 a ze zábavy zl. 11.85, úhrnem zl. 26.85.

5. Pan B. Čínka z Malína věnuje na matiční školství zl. 3.

6. Spolek divadelních ochotníků v Dorohostaji věnuje ve prospěch Matice zl. 5.

7. Silvestrovském večírku v Dorohostaji na podnět p. p. A. Tichého a V. Hajného ve prospěch Matice sebráno zl. 18.05 z toho věnoval p. V. Valenta zl. 5.

8. O vánočním stromečku v Újezdcích sebráno ve prospěch Matice zl. 6 50.

9. Veselá společnost v Moskovštíně sebrála o Silvestru ve prospěch Matice zl. 20.30.

10. Pan J. Dvořák z Hlinska věnuje ve prospěch Matice zl. 2.

11. Odbor v Hlinsku zaslal obdržené dary na školství v obnose zl. 41 20.

12. Varšavští krajané věnují ve prospěch Matice zl. 21. — a na podporu pro žáka na učitelském ústavě zl. 20. Úhrnem zl. 41.

13. Členové odboru v Malované věnují ve prospěch Matice: p. p. J. Rebl zl. 10, V. Širc zl. 10 J. Křivka zl. 5, Vl. Morávek zl. 5, V. Řepík zl. 5, A. Klaban zl. 5, J Prošek zl. 5, Vl. Tamchyna zl. 5 Jar. Linha zl. 5, A. Pokorný zl. 4 E. Stuchlý zl. 2, Vl. Holubiček zl. 2, V. Linha zl. 5. Úhrnem zl 68.

14. Pan J. Dležal z Podlísek zaslal ve prospěch Matice zl. 10

15. Odbor v Burš vce zaslal obdržené dary na školství v obnose zl. 77.

16. Odbor Malin věnuje ve prospěch matičního školství zisk z divadla v obnose zl. 20.

17. Odbor v Novo-Krajově zaslal ve prospěch matičního školství zl. 50.

18. Odbor v Novo-Jozefině Lipovci odevzdal obdržené dary ve prospěch Matice v obnose zl. 18.75.

Úhrnem obdrženo zl. 467.15.

Všem dárcům jakož i pořádatelům sbírek srdečně děkuje
Správa České matice školské v R. P.

Hospodářský zpravodaj.

Naše zahrádky.

„Do svatého Matěje nemá jaro naděje a po svatém Matěji máme na něj naději“, — říká se. Naše zahrádky o tom svědčí. Jsou smutné, ale mýlili byste se, kdybyste se domnívali, že tam je vše mrtvo. V únoru a počátkem března počíná již procitání ze spánku. Zatím jen pod zemí, ovšem jen tam, kam bedlivá ruka vložila na podzim cibulky sněženek, bleduli, narcisů, hyacintů, řebčíků a jiných cibulovitých a hliznatých jarních rostlin. To bude radosti, až přijde jaro, až se nad tmavou zemí objeví v zeleni listů skvostná běl, žluť, modř a červeň sterých květů. Slunce je bude líbat a včelky prosit, aby jim daly trochu pylu a medu pro jejich dorost v úlech. Ale bude na všecky zahrádky tak milo pohleděti? Bohužel nikoliv. Budeme choditi kolem desítek zahrádek, kde nespatříme v raném jaru kromě skromné chudobky v trávě ani kvítku a možná ve mnohé ani za léta. Ano, jest na našem venkově obrovská spousta míst oplocených, která zůstávají nekultivována. Buď leží úplně ladem, anebo se jich dotkne rýč jen proto aby na několika záhoncích mohla býti zaseta hlavatice. Více nic. Proč se tak děje? Vždyť naši venkované milují květy. Proč nepečují tedy o své zahrádky, aby jim na nich po celé jaro, léto i na podzim něco kvetlo? Jsem přesvědčen, že jen proto, že je k tomu potřeba mnohých a velikých vědomostí. Vždyť k zalití za léta by si večer již čas našli, když dovedou besedovati před svými prahy až do tmy. A konečně: jest přece celá řada peren, které valné péče ani nevyžadují a přece krásně kvetou. Proto myslím, že jen poučení a příklad milovníků květin zde k nápravě může pomoci. Vedle toho jest třba také trochu štědrosti a sdílnosti. Když se něco přesazuje a a dělí na trsy, nebo když nám zhoustnou řebčíky, tulipány, narcisy, lilie a my jich nepotřebujeme tolik. Darujme je těm, kdož jeví o květiny zájem. Větší, odrostlejší děti to bývají vždy. Arci darovati rostliny, nebo řízky jich, které vyžadují odborné péče se nedoporučuje, neboť jistý nezdar v ruce neodborné by jen předsudek zvětšil, ale to, co roste, jen když se trochu pohnojí, to získává lásku k přírodě. A jest tolik takto skromných rostlin! Biedule, řebčík, tulipán, sněženka, lilie, narcis, pivoňky, vytrvalé astry, floxy, mnohé ve spoustě odrůd a různé době kvetení! To jen tak namátkou uvádím. Jest jich daleko více. K růžím, maceškám, vytrvalým karafiátům, hvozdíkům, montbrecii a j., ani zde neořihlížím. A pak rádi poraďme! Nedělejme ze sebe žárlivé ne-

zření, že si Vašek sám zapálil a svedl to na Jeníka?

Kazbunda: I hrome, to by mohlo být..

Mařenka Je mi líto Jeníka a Lidušky...

Kazbunda: Škoda těch mladých lidí...

Vomáčka: Jenik byl hodný hoch, matce pomohl...

Mařenka: Tedy vidíte, oba teď nevině trpí! Proto jsem s Vaškem promluvila. Přijde sem za chvíli. Nemařme času. Vy se schovejte tuhle do té boudy a dobře nastavte uši, co Vašek řekne, rozumíte?

Vomáčka: Aáá... tudy na ty dudy...

Kazbunda: Rozumím, všemu rozumím. Vomáčko, honem do boudy, každou chvíli tu může být... (oba vlezou do boudy).

Výstup 6.

Bedrník.

Mařenka: Dobře že idete Bedrníku. Právě tu byli Kazbunda s Vomáčkou, schovala jsem je tamhle do boudy, vy tam jděte také a schovejte se k nim.

Bedrník (nechápavě): Přece tvůj nemocný otec — co to má znamenat — nechápu...

Mařenka: Vše pochopíte, jen rychle (strká ho). Oni Vám to všechno povědí... Já zatím

teď jen odvážně do plánů a předsevzetí!!
(Zpívá).

Daleko, daleko, za horou za řekou
co bylo srdci tak drahé..!
Plynou mi smutné dni, týdny a leta
v koloběh života Osud je vplétá — — —
Ulétlo štěstí mé smavé..
Srdce mé praví mi, šepoty vroucími,
že se přec jednou zas vrátí...
Třeba jen chudické — stačí mi prosté
v koutečku duše mé naděje roste —
pro ni chci v sázku vše dáti...
Utiš se srdce mé, bolestí zmámené —
nejsi tu na světě samo...
ve službách bližnímu blahé jsou chvíle,
na cestách za pravdou hledej své cíle
— jasné pak vzejde ti ráno..!

(Mluví):

Pane na nebi, tamhle již přichází. Teď nadešla moje chvíle...

(Sedne, zahalí se do šátku).

Výstup 4.

Vašek (nápadně vyšňořen).

Vašek (úlisně): Tak samotinká, Mařenko?

Mařenka: Jak vidíte...

Vašek: Také já žiji teď samotářsky...

mluvy! V zahradnictví jest dosti rostlin, na kterých můžeme dokázati jen svůj um a neokopíruje nás v tom ani po přímém poučení prostý venkovan. Ukažme ho na př., na chrysanthemách, azalkách, amarylisech, cizokrajných liliích, gloxiniích, wistarii a j.

Jest možno sestaviti výběr rostlin tak, aby v zahrádkách po celý rok, kromě zimy, něco kvetlo a aby i v tuhé zimě tam bylo zeleno alespoň na ovrubách a v zákoutích. Kde jde o zahrady, tam jest výběr ještě bohatší, neboť možno užíti křovin a stromů. Dnes máme i velmi pěkně kvetoucí růže, kterých netřeba na zimu krýti. Tak, co chceme více! Na začátek arci nelze spoléhati jen na dary, dlužno sáhnouti i do kapsy, ale tam, kde jest to jen trochu možné, vyplatí se to. K velikým investicím však pro začátek neradím. Mnohého se dopěstujeme i z malé sazenice během 3—4 let sami a drahé rostliny vyžadují též obyčejně odborné péče.

Tož do práce v zahrádkách, ať neleží letos ani 1 m² půdy v našich obcích ladem. Splní-li se to, přibude nám mnoho radostí, neboť mezi nejušlechtilejší radosti náleží jistě také pěstování rostlin a když k nám zavítá cizinec, bude míti i bez řečí dojem, že u nás obývají přičinliví a dobří lidé. — Tu radost a pověst nám přinesou nase zahrádky.

Různé zprávy.

Hubermannovy stradivárky ukradeny?

Z Nového Yorku došla zpráva, že proslulé stradivárky polského houslového virtuosa Bronislava Hubermanna zmizely záhadným způsobem. Hubermann měl tento převzácný nástroj pojištěn na půl milionu dolarů.

Housle zmizely pojednou po koncertě, jejž měl polský virtuos v Carnegie Hally v Novém Yorku. Odnesl si je do svého pokoje, uzamkl jej a šel se pobavit do jiné místnosti. Když se vrátil, byly housle pryč. Cena houslí je asi 400.000 dolarů.

Černé a Kaspické moře budou spojeny.

Kaspické moře a Černé moře mají býti navzájem spojeny průplavem. Nové vodní cesty má býti použito k zavodnění území 1 mil. ha země v suchém pásmu údolí řeky Manič. Tato řeka, která je přítokem Donu, se právě prohlubuje, aby se stala splavnou pro námořní koráby. Již před revolucí opětovně byly navrhovány projekty využitkování toku řeky Manič jako spojky mezi Kaspickým a Černým mořem. Ale projekty ty nebyly nikdy provedeny a celé zaostalé údolí toku této řeky zůstávalo tak, jak bylo po staletí, totiž řídce obydleným, suchým, věrným územím. Nyní byly zahájeny prvé práce, totiž bagrování řečiště, a to od stoku s Donem až do Divnoje. Prohloubení řečiště bude provedeno do konce tohoto roku. Prvá část plánu spočívá v široké síti zavodňovacích kanálů. Později bude zahájena stavba průplavu, kterým otevře se přístup k bohatým zdrojům nafty a uhlí.

Rozmary počasí.

Lidem, které špatné počasí dovede uvésti do špatné nálady, mohlo by býti útěchou pomyšlení, že obyvatelé londýnští mají jen 164 dny sucho do roka, že na ostrovech Evangelistů u Jižní Ameriky prší ročně 310 dní a že na jistém ostrůvku v Tichém oceanu naprší ročně 600 palců vody. Na Marshallských ostrovech u Japonska je celkam 29 pěkných dnů do roka, v Debundži v Kamerunu napadne ročně průměrně 370 palců vody. Je to nejvlhčí místo na světě právě tak jako Chile na jihu, kde v blízkosti mysu Hornova je takové mokro, že domorodci si nemohou ani rozdělat oheň. Naproti tomu v severní Chile vůbec nikdy neprší a v Luisianě mají 325 dní ročně slunečno. V Tripolsku byla zaznamenána až dosud nejvyšší teplota 370 st. F. ve stínu a ve Wadi Halfé v Sudanu od r. 1891 do 1900 nespadla ani kapka deště. Na země-

82.

Mařenka: Vždyť máte u sebe Marynu.
Vašek: Maryna je nespolehlivá služka. Jen co se ukončí práce, vyženu ji.
Mařenka: Kdo Vam pak bude obstarávat hospodářství?
Vašek: Nevím! Liduška se nevrací; nezbývá než-li vzíti rozvod a oženiti se.
Mařenka: To je moudré slovo! Pak by si Vás každá ráda vzala.
Vašek (zubí se): Kdybych věděl, že bys mně Mařenko chtěla, hned bych to udělal...
Mařenka: Nevím, co by řekli naši.
Vašek: A ty bys mi košem nedala?
Mařenka: Nevím, uvidíme...
Vašek: Směl bych tedy přijít večer?
Mařenka: A což Maryna?
Vašek: Tu vyženu ještě dnes...
Mařenka: A rozvod?
Vašek: Dám k němu svolení, kdy budeš chtít...
Mařenka: Ale musí to být písemně. Tatínek rád všechno pěkně černé na bílém..
Vašek: Hned to doma napíšu, Marynu vyženu a přijdu sem. (Strhne ji k sobě). Sláva, budeš Mařenko mou.
(Z domu volání): Mařenko!
Mařenka: Musím rychle jít, naši volají. (Vytrhne se mu).
Vašek: A večer vyjdeš?
Mařenka: Vyjdu!

83.

Vašek: Pa, moje zlato! Na shledanou! (Posílá za ní pusy, olizuje se, a odchází).
Mařenka: Protiva jeden — musím však svou úlohu hráti dál...

Výstup 5.

Kazbunda a Vomáčka.

Kazbunda: Snad si holka nenamlouváš toho zr ouna?
Vomáčka: To bys toho s tím oškivcem chapla! Taková hezká holka, bylo by tě škoda takovému neřádovi...
Mařenka: Jak vidím, nemáte se rádi z Kubínem...
Kazbunda: Aby ho všechny kozli! Onehdy jsme se s ním pořádně chytli při kartách, nechci o něm ani slyšet!
Vomáčka: Raději jsme snad neměli s ním začínat. Mohlo něco od něj ještě kápnout. (Naznačuje pití).
Kazbunda: Jdi ty nedopitče! Za kapku bys prodal vlastní svědomí! Mně budeš teď poslouchat. Já bych mu nejraději něco provedl.
Mažența (živě): To byste mi mohli pomoci.
Kazbunda: V čem?
Mařenka (tajemně): Víte, že chovám pode-

koulí jsou i taková místa, kde zuří tornado rychlostí 140 až 231 mil za hodinu a v Antarktických končinách zuří vichřice a bouře po celý rok bez ustání, doprovázená věčnou mlhou a vánicí.

Hranice rychlosti letadel.

Na římském kongresů fysiků „Wolta“ byl vysloven sensační názor, odůvodněný výpočty, že největší rychlost, přístupná letadlům, nepřesahuje 1000 kilometrů za hodinu. Učenci prokázali, že protitlak vzduchu při rychlosti 225 metrů za vteřinu nemůže býti překonán letadlem Při tak rychlém letu před letícím aparátem vzduch tvoří jakoby kamennou zeď. Proto žádný technický vynález nepomůže překonati tuto nejvyšší hranici rychlosti letadel. Dosud světový rekord rychlosti patří italskému letci Angello — 680 km za hodinu.

100.000 dolarů denního důchodu.

Američtí statistikové oznámili, že jeden z amerických občanů v roce 1929 vydělával 100.000 dolarů denně. Je to předseda dělového trustu mr. Pierre Samuel de Nemoor, jež zaplatil toho roku 5 milionů dolarů daní z důchodu, který převyšoval 30 milionů dolarů ročně. Nehledě na své nesmírné pohatství. Nemoor žije velmi skromně a jeho jméno se málokdy vidí v novinách. Boháč nemá dětí a velkou část svých milionů věnuje cizím dětem. Ve Washingtonu Nemoor vystavěl několik škol-paláců a mnoho parků pro děti.

Japonské laskominy v zrcadle knihy důstoníka gen. štábu.

Člen japonského generálního štábu Tota Ishimaru vydal dílo se skromným názvem: „Japonsko musí přemoci Anglii“, v němž vykládá, že konečně bude nutno vštípit Britům pochopení pro expansivní potřeby Japonska. Když to nepůjde jinak třebas násilím. A v dalším kreslí Ishimaru růžovými barvami osudy britského imperia v Asii a v Africe. Nejdříve obsadí prý japonské loďstvo Austrálii a Nový Zéland a pak bude následovat obsazení Egypta a Indie. Samo sebou se rozumí — podle bojovného Japončíka — že Hongkong bude okupován hned první den války. Bohužel, nezbude prý asi nic jiného, než dát Rusům severní Indii, aby se nemusilo Japonsko obávat, že by je Rusko napadlo, až bude zaměstnáno Anglií. Ale to prý Japonsko snadno oželí, když bude Tokio hlavním městem Asie a Afriky. Chuť Japonců je podle toho také požehnaná.

CENY OBILÍ.

Záznam 7.III. soukromého obchodu — zač kupuje.

Žito	zl.	1.85	za 1 pud (16.38 kg)
Pšenice	„	3.05	„
Ječmen	„	1.95	„
Oves	„	1.90	„
Hrečka	„	.—	„
Proso	„	.—	„
Řepák	„	6.50	„
Hrách	„	.—	„
Fasole	„	.—	„
Mák	„	9.00	
Jetel	„	120—125.00	za 100 kg.

Neodkládejte již déle a předplaťte si „HLAS VOLYNĚ!“

Adresa redakce a administrace: Kwasilów na Wołyniu. Tiskne a vydává Vydavatelství a tiskárna „Hlas Volyně“ spol. s r. o. Odpovědný redaktor V. Perný. Roční předplatné 10 zl., čtvrtletně — 3 zl. Do zahraničí o 5 zl. ročně více. Cena inserátu: vel. $^1/_{12}$ zadních stránek 6 zl. za jednu. V předu o 50% dráže. Při delší inserci značná sleva.